

יד ושם
רשות זכרון לשואה ולגבורה

מנהל חברה ונוער

60 שנה למדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני גמלאים | משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: צייכנר	פרטי: דב
------------------	----------

פרטים אישיים לפני ובתקופת השואה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס- גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה:		בלועזית zeichner		שם פרטי לפני המלחמה:	צייכנר
תאריך לידה:	מין:	בלועזית berl		שם פרטי לפני המלחמה:	ברל
18_01_1942_	נ / ז	בלועזית		מקום לידה (ישוב, מחוז):	מורפה
ארץ לידה: אוקראינה					
שם פרטי ושם נעורים של האם: פלגל חנה		שם פרטי של האב: יצחק			
שם פרטי ושם נעורים של האישה: פנו		שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה): אסתר			
ארץ מקום המגורים: אוקראינה	בלועזית		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): מורפה		
מקום מגורים לפני המלחמה:		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:			
		מקומות מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):			
		האם היית בגטאות? אילו?			
		האם היית במחנות? אילו? מחנה עבודה טרנסניסטריה			
תאריך השחרור: 1945_		מקום השחרור: טרנסניסטריה			
לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לרומניה		האם שהית במחנה עקורים? איזה?			

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אוווקאציה למרכז ברה"מ):

תנאי המחנה היו נוראיים, לא היה כמעט כלום לאכול ולכן אימי הניקה אותי כמעט עד גיל 4.

היא נתנה לי לאכול כל מה שהיא מצאה, אפילו קליפות תפוח אדמה וכל מיני שורשים. הכל על מנת להזין אותי.

אבי ודודי נשלחו למחנה עבודה בשם "טולחין" אבל הם ברחו משם והתחבאו בכל מיני שדות תירס בזמן שכלבים אימתניים

רדפו אחריהם. מפאת הפחד להתפס, הם התפצלו. אבי הצטרף לפרטיזנים ואיני יודע מה עלה בגורלו של דודי.

בסיום המלחמה הרוסים חילצו אותנו ממחנה הריכוז. כולנו צעדנו בקור המקפיא לצד הנהר. בגלל שהלכנו בהמון, אני נפלתי

לתוך מימי הנהר. אך היה לי מזל, הייתי רק בן 3, ומספר אנשים קפצו למים ומשכו אותי החוצה.

הם הצילו את חיי. במהלך המלחמה אני איבדתי קשר עם 2 דודותי ואיני יודע אם הם שרדו.

המחלמה הסתיימה, ואני ואימי עברנו לרומניה. שם התאחדנו עם אבי, אך הוא עזב אותנו שוב אחרי זמן קצר.

חיינו ברומניה בזמן שאחי הקטן נולד ואחרי שישה חודשים שלושתינו עלינו לישראל.

לדורות סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

**נא ספרי/י על קורותיך בארץ ישראל מאז העלייה
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה וקליטה):**

מתי שירדנו מהאווניו בישראל שמו את כולנו באוהלים.

למרות שהיתה שם כמות עצומה של אנשים, קרה נס ומצאתי את בן דודי שגם עלה לישראל ב 1945. זה היה רגע מרגש מאוד.

הבנתי שבן דודי היה חייל בצבא הגנה לישראל.

בהתחלה גרנו ב"שער העליה" ומאוחר יותר נשלחנו למעברה בפרדס חנה. משם הגענו לחולון.

בין השנים 1951-1952 היה חורף קשה מאוד בארץ והגשים גרמו להצפות בבתים. אנשים נאלצו לעבור לכינינים שהיו

בעבר שייכים לצבא אוסטריה. אנחנו גרנו שם עד שקיבלנו דירה בשכונה שנקראת "תל גיבורים" בחולון. ב 1953

אבי עלה לישראל ב 1953. בעזרת המדור לחיפוש קרובים ושמועות מאנשים, אבי הופיע יום אחד במקום מגורינו.

רגע האיחוד היה רגע מרגש מאוד אחרי שלא ראיתי את אבי במשך שנים רבות.

